

DOM

afsagt den 22. april 2020

Rettens nr. 3-3388/2020

Politiets nr. 4200-70305-00030-20

Anklagemyndigheden

mod

T

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. april 2020.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.-2.

straffelovens § 119, stk. 1, vold eller trussel om mod vold personer i offentlig tjeneste, ved den 29. marts 2020 ca. kl. 03.35 ud for X-gade i Aarhus C, at have øvet vold eller truet med at øve vold mod tjenestegørende politibetjente A og B, idet tiltalte flere gange råbte: "Corona" eller lignende, og derpå på ca. ½ meters afstand hostede flere gange imod Bs ansigt, hvorefter tiltalte vendte sig imod A og hostede flere gange imod As overkrop og skulder,

3.

straffelovens § 124, stk. 1, ved den 29. marts 2020 ca. kl. 11.50 ud for Politigården i Aarhus, Y-stræde 1 i Aarhus C, at være flygtet som anholdt, idet tiltalte efter at være gjort bekendt med, at han var anholdt og efterfølgende blev varetægtsfængslet ved Retten i Aarhus, under den efterfølgende transport til Politigården i Aarhus flygtede fra patruljevognen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1-2 og erkendt sig skyldig i forhold 3.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne politibetjent A og politibetjent B.

Tiltalte T har om forhold 1-2 forklaret, at det er rigtigt, at han blev standset af politiet i en bil om natten den 29. marts 2020 ved X-gade i Aarhus C. De var fire personer i bilen. Han sad på bagsædet, i højre side. Han ved ikke, hvorfor de blev standset af politiet. Betjentene havde blinket med det blå lys, for at få dem til at holde ind. Politiet kom hen til føreren af bilen og bad om hans kørekort. Tiltalte kunne ikke høre, hvad der blev sagt mellem betjenten og føreren af bilen. Tiltalte gik ud af bilen. Han var fuld og havde en dårlig attitude over for politiet. Han havde drukket, fordi det var hans fødselsdag. Han begyndte at råbe "corona, corona", fordi han var fuld. Han vidste godt, at han ikke havde det. Han var ikke blevet testet, men havde holdt sig hjemme, hvorfor han vidste, at han ikke var smittet. Han ved ikke, hvorfor han sagde "corona" flere gange. Det var nok for sjov. Han stod uden for bilen, da han

sagde det. Tiltalte var steget ud af bilen for at ryge en smøg. De andre gik ligesom tiltalte ud af bilen for at ryge en smøg. Politimanden havde ikke sagt, at de skulle stige ud. Der var mere end en politimand til stede.

Politiet sagde til dem, at de skulle sætte sig ind i bilen igen. De fulgte anvisningen.

Han sagde "corona" til betjenten, da denne var i færd med at anholde ham og holdt hans hænder på ryggen for at give ham håndjern på.

Tiltalte hostede ikke i forbindelse med, at han sagde "corona".

Han blev nok anholdt, fordi han var fuld.

De andre personer i bilen sagde ikke noget til politiet, ham bekendt, og der var ikke andre, der blev anholdt, end ham.

Der gik et par minutter fra, at han så den første betjent, til at han så den anden betjent. Det var den anden betjent, der anholdt ham. Den første betjent stod da henne ved tiltaltes kammerater.

Efter at tiltalte først havde sat sig ind i bilen igen, bad den anden betjent ham om at stige ud. Betjenten visiterede tiltalte, der viste dårlig attitude og derfor blev anholdt. Idet betjenten lagde håndjern på tiltalte bag på ryggen, sagde tiltalte noget om "pas på", eller lignende, "jeg har corona". Tiltalte tænkte, at betjenten ville lade være med at lægge håndjern på ham, hvis han troede, at han havde corona.

Han kan ikke huske, om han hostede, men det var i hvert fald ikke på betjenten.

En af betjentene lyste ham i hovedet med en lygte, mens han sad i bilen. Det skete lige, da den anden betjent kom til, efter at de var blevet bedt om at sætte sig ind i bilen. Tiltalte holdt sin mobil op for at skærme for lyset, der ramte ham lige i ansigtet.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, retsbogen af 29. marts 2020, side 2, 2. afsnit, hvorefter han hostede i sin hånd et par gange, mens han så ned, har tiltalte bekræftet dette. Dette skete lige, da tiltalte på betjentens anvisning steg ud af bilen, og inden tiltalte sagde noget om corona. Han husker ikke, om politimanden havde ved ham på dette tidspunkt. Tiltalte havde drukket tre flasker vodka sammen med tre andre og var derfor fuldstændigt fuld. Efter, at de var gået ind i bilen igen, blev de af politiet hevet ud af bilen en efter en.

Han kan ikke forstå, hvis betjenten følte sig truet af udtalelserne om corona, når betjenten kunne se, hvor fuld tiltalte var. Betjenten burde ikke have gjort så stort et nummer ud af det, selvom det var lidt dumt. Tiltalte ville ikke have gjort det, hvis han ikke havde været fuld.

Tiltalte forklarede om forhold 3, at det er rigtigt, at han flygtede fra politiet efter grundlovsforhøret, som anført i tiltalen. Det skete lige foran politigården. Efter 3-4 dage meldte han sig selv i arresten. Det var tiltaltes forsvarer, der havde aftalt dette med politiet.

Politibetjent B har om forhold 1-2 forklaret, at han kørte patrulje den omhandlede nat sammen med politibetjent A. De kørte i en civil patruljevogn med vidnet som fører og standsede en bil med fire personer som ren rutine efter færdselsloven. De brugte som vanligt udrykningssignalerne til at standse bilen. Han steg ud for at tage kontakt til føreren af bilen,

men nåede det ikke, førend de to passagerer fra højre for- og bagsæde steg ud og begyndt at gå væk fra bilen. A råbte til dem, at de skulle gå tilbage til køretøjet, men dette efterkom de ikke. Vidnet gik derfor over mod højre side af bilen for at få styr på de to personer. Forsædepassageren satte sig ind i bilen igen, men det gjorde passageren fra bagsædet, dvs. tiltalte, ikke.

Det er ikke normalt under en standsning, at der stiger personer ud af bilen, hvorfor de reagerede herpå.

Hændelsen medførte, at både vidnet og A kom til at stå på højre side af bilen. A stod mellem for- og bagdøren, og vidnet stod ved bagdøren, hvor også tiltalte befandt sig. Tiltalte stod i åbningen ved bagdøren, og tiltalte og vidnet stod med en halv meters afstand. A havde fokus på passageren foran. Tiltalte sagde ”corona, corona, corona” og hostede målrettet mod As hoved, hvorefter han drejede ansigtet mod vidnet og hostede målrettet mod ham. Det var nærmere mod skulderen og brystet end mod vidnets hoved. A havde hovedet vendt halvt mod tiltalte og halvt mod forsædepassageren, da tiltalte sagde ”corona, corona, corona” og hostede mod As hoved. Det var højlydt, at tiltalte sagde ”corona” og hostede. A reagerede ikke umiddelbart, hvorefter tiltalte som sagt drejede hovedet og hostede mod vidnet. Tiltalte havde ikke sine hænder foran munden i forbindelse med hostet. Der blev, fornemmede vidnet, hostet flere gange mod dem begge. Hostet fandt sted umiddelbart efter, at der var blevet sagt ”corona”. Vidnet stod skulder mod skulder med tiltalte, da det skete. Tiltalte blev herefter skubbet ind i bilen, og de holdt døren lukket, indtil anholdelse kunne finde sted.

Det var bevidst, at tiltalte hostede mod dem. Der var bestemt ikke tale om et sædvanligt hosteanfald.

Vidnet følte sig truet af adfærden, hvorfor han hurtigt skubbede tiltalte ind i bilen og lukkede døren. Han følte sig truet, fordi de stod så tæt på hinanden, og fordi der selvfølgelig i den nuværende situation er fokus på at undgå smitte med coronavirus.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at det var under ilæggelse af håndjern, at tiltalte sagde ”corona”, har vidnet forklaret, at de ikke var nået til anholdelsen, da det skete. Anholdelsen skete først efter, at en anden patrulje kom til stede.

De andre personer blev i bilen under episoden. Efter at en anden patrulje kom til stede, dvs. da hændelsen med tiltaltes udtalelser og hosten var ovre, blev personerne i bilen bedt om at stige ud enkeltvis.

Vidnet drejede hovedet væk for ikke at blive ramt af noget i forbindelse med, at tiltalte hostede. Han tror ikke, at han selv eller A blev ramt af væske fra tiltalte i forbindelse med, at der blev hostet.

De gik direkte til nærmeste leder efterfølgende. Fra øverste ledelse blev det oplyst, at de fortsat skulle gå på arbejde, medmindre de fik symptomer på at være smittet. De fik ikke symptomer og har ikke været testet for coronavirus.

Tiltalte blev skønnet påvirket, men ikke i særlig høj grad. Tiltalte kunne have hostet andre steder hen, men gjorde det ikke, hvorfor vidnet mener, at det var bevidst. Vidnet er sikker på, at tiltalte rettede hostet mod vidnets overkrop. Han kunne have hostet ned eller dækket munden med hænderne.

Tiltalte hostede med vilje, først mod A og derpå mod vidnet.

Han mener ikke, at tiltalte var så fuld, at han ikke vidste, hvad han lavede. Det var muligt at foretage en afhøring af ham. Vidnet mener ikke, at tiltalte fik foretaget en alkoholtest.

Det var et såkaldt § 77 check efter færdselsloven, de bragte bilen til standsning i anledning af. Idet de så to personer forlade køretøjet i hast, blev de mistænksomme og bad dem blive på stedet for at finde ud af, hvorfor de ville forlade bilen. Tiltalte blev ikke sigtet forud for sigtelsen for overtrædelse af straffelovens § 119.

Politibetjent A har om forhold 1-2 forklaret, at han natten til den 29. marts 2020 kørte patrulje med politibetjent B, der var fører af bilen. De standsede en bil med fire personer på X-gade. Det så ud som om, der blev drukket i bilen, og de ville rutinemæssigt se, hvad det drejede sig om. De ville besigtige føreren af bilen for at se, om han var påvirket, kigge ind i bilen og kontrollere bilens lovlighed.

Vidnet steg først ud af patruljevognen og gik mod højre side af bilen, hvor to personer steg ud. De andre to personer blev i bilen. Han bad de to personer sætte sig ind i bilen igen. Det ville de ikke, og stemningen blev lidt ophidset. B kom derfor til. Vidnet havde fokus på personen på forsædet i bilen, som modvilligt satte sig ind, mens B havde fokus på tiltalte, der sad på bagsædet. B stillede sig i bagdøren, der stod åben, og hvor tiltalte også stod. Tiltalte stod i lommen ved bagdøren og sagde "corona" 2-3 gange og hostede. Vidnet havde fokus på passageren foran, som var på vej ind i bilen. Vidnet stod i lommen til fordøren og var vendt skråt mod tiltalte. B stod til venstre for vidnet. Der var en arms længde mellem vidnet og tiltalte, da det skete.

De havde ikke nået at tale med føreren af bilen før håndteringen af situationen med de to personer, der steg ud af bilen.

Han så ikke helt præcist, hvor tiltalte hostede hen, fordi han havde fokus på forsædepassageren. Han fornemmede, at tiltalte havde front mod dem og i hvert fald ikke mod bilen. Hans krop var vist vendt over mod dem. Han ved ikke, hvor mange gange, der blev hostet. Det var nok 2-3 gange.

Vidnets reaktion på tiltaltes adfærd var, at han ville have lukket det hele ned ved at få personerne ind i bilen og få en ekstra vogn frem. Tiltaltes kammerater prøvede at dæmpe tiltalte og få ham ind i bilen.

Vidnet gik om på den anden side af bilen og tog kontakt til føreren, da alle var kommet ind i bilen.

Vidnet sagde vist til tiltalte efter anholdelsen, på vej til politigården, at corona ikke var noget at lave sjov med.

Da der kom en politibil mere til stedet, tog de en person ud af bilen ad gangen. Dette var først efter episoden med tiltaltes udtalelser om corona. Da tiltalte kom ud af bilen, blev han anholdt. De havde ikke tidligere bedt nogen personer i bilen om at stige ud.

Tiltalte var påvirket i middel grad og ophidset, fordi han ikke var tilfreds med politiets tilstedeværelse.

Det var B, der foretog anholdelsen af tiltalte. Vidnet stod et par meter derfra og talte med føreren af bilen.

Tiltalte har ikke hostet ned i sin hånd, som af tiltalte forklaret. Tiltalte var flabet og prøvede at genere dem ved at hoste.

Vidnet følte sig truet af hændelsen, fordi udtalelsen om corona og hostet blev kædet sammen. Ellers føler man sig jo ikke truet af et host.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapporten, bilag 1.3, side 2, lige under midten, hvorefter vidnet skulle have forklaret, at der blev hostet 2 gange, har vidnet bekræftet dette. Det er rigtigt, at han på grund af sit fokus på forsædepassageren ikke så, i hvilken retning der blev hostet. Han fastholder uanset dette, at der ikke blev holdt en arm eller hånd op for munden i forbindelse med, at der blev hostet. Han ville have bemærket, hvis tiltalte havde taget en arm op.

De så ikke noget problem i at lukke tiltalte ind i en bil til tre andre personer, uanset om han måtte være smittet. De skulle først og fremmest have ro på.

Tiltalte skulle sætte sig ind i bilen, fordi de havde brug for arbejdsro. Dette er almindelig praksis.

Det er korrekt, at det var et rutinecheck efter færdselslovens § 77, der fik dem til at standse bilen. Der skulle være arbejdsro, hvorfor de ønskede, at personerne i bilen skulle blive der i stedet for at løbe rundt og være flabede. Tiltalte var højtråbende og ønskede ikke deres tilstedeværelse.

Foreholdt sin forklaring ifølge afhøringsrapportens side 2 om forløbet ved standsningen, og forespurgt, om tiltalte havde været flabet forud for, at han blev bedt om at sætte sig ind i bilen, har vidnet ikke kunne huske, hvad tiltalte måtte have sagt indtil dette tidspunkt.

Det er oplyst under sagen, at tiltalte den 3. april 2020 blev testet negativ for coronavirus.

Tiltalte er ikke straffet af betydning for sagen.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet den 29. marts 2020 og fra den 2. april 2020.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten finder det i forhold 1-2 efter politibetjent B og politibetjent As troværdige og detaljerede vidneforklaringer bevist, at tiltalte højlydt sagde "corona" flere gange, hvorefter han på ca. en halv meters afstand hostede mindst en gang mod først As hoved og derpå B overkrop eller skulder. Det er efter vidneforklaringerne også bevist, at tiltaltes handlinger var tilsigtede og rettet mod betjentene, hvilket for så vidt angår udtalelsen om "corona" støttes af tiltaltes egen forklaring.

Det kan efter vidneforklaringerne og det i øvrigt fremkomne ikke lægges til grund, at tiltalte spyttede mod betjentene, eller at de i øvrigt blev ramt af væske fra tiltalte, ligesom der heller ikke er rejst tiltale herfor.

Det bemærkes, at tiltalte ikke mente at være smittet med coronavirus, og at han den 3. april 2020 blev testet negativ herfor.

Retten anser ikke, at det at hoste mod en anden person i sig selv har karakter af vold.

Retten finder det endvidere tvivlsomt, hvorvidt hoste fra en smittet person mod en anden person med forsæt til at smitte vedkommende med coronavirus kan straffes som (forsøg på) vold efter straffelovens voldsbestemmelser.

For så vidt angår de retlige aspekter af dette spørgsmål har retten bl.a. noteret sig de drøftelser, der udspandt sig vedrørende forsætlig smitteoverførsel, da Folketinget behandlede lovforslaget til lov nr. 224 af 13. april 1988 om ophævelse af kønssygdomslovens straffebestemmelser, jf. Folketingstidende 1987/1988, tillæg A, spalte 3158 ff., tillæg B, spalte 560, og Folketingets forhandlinger, spalte 6292 ff. og 8876 ff., hvilke drøftelser tillige er omtalt i lovforslag LFF1993-1994.255 vedrørende indførelse af straffelovens § 252, stk. 2, under pkt. 2.5.

Retten finder herefter ikke, at der foreligger et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at henføre det omhandlede hændelsesforløb under straffelovens § 119, stk. 1, heller ikke som en trussel om vold.

Tiltalte frifindes derfor i forhold 1-2.

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i forhold 3. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 124, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af forhold 3.

Efter sagens udfald, og da tiltalte har tilstået forhold 3, afholdes sagens omkostninger af statskassen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 30 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.